

Sygn. akt VIII GC 252/12

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

Protokolant: stażysta Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 r. na rozprawie

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda kwotę 82.655,77 (osiemdziesiąt dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt pięć 77/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 58.141,42 złotych od dnia 7 marca 2012 roku,

- 23.951,61 złotych od dnia 15 marca 2012 roku;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda kwotę 7.751,00 (siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 252/12

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 18 maja 2012 roku powód T. D. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty 102 094,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 58 141,42 złotych od dnia 1 marca 2012 roku i od kwoty 43 951,61 złotych od dnia 12 marca 2012 roku oraz kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że powyższej kwoty dochodzi tytułem wynagrodzenia za roboty wykonane na podstawie umowy zwartej z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o roboty budowlane za zgodą i na rzecz inwestora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Za wykonane na mocy powyższej umowy roboty powodowi przysługiwało wynagrodzenie ryczałtowe w łącznej kwocie 267 500,00 złotych. Powód podał, że aneksem nr (...) termin wykonania robót został przesunięty na dzień 29 grudnia 2011 roku z przyczyn leżących po stronie pozwanej spółki (...). Wskazał, że w dniu 30 stycznia 2012 roku dokonany został częściowy odbiór robót i wobec tego powód wystawił pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 58 141,42 złotych brutto, czyli na wartość robót odebranych stwierdzonych protokołem odbioru robót. Następnie w dniu 10 lutego 2012 roku dokonano odbioru końcowego robót wykonywanych przez powoda, potwierdzonego protokołem odbioru końcowego robót. W związku z tym powód wystawił pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w S. fakturę VAT nr (...) opiewającą na pozostałą, dotychczas nie objętą fakturami wartość wynagrodzenia należnego za wykonanie przedmiotu umowy w kwocie 53 951,61 złotych. Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. dokonała zapłaty jedynie kwoty 10 000 złotych z faktury VAT nr (...), odmówiła zapłaty reszty należności wskazując na pogorszenie swojej sytuacji finansowej. Wobec tego powód zwrócił się o zapłatę do pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. jako podmiotu ponoszącego solidarną odpowiedzialność z pozwaną spółką (...), jednak odmówiła ona zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew przyznała, że łączyła ją ze spółką (...) umowa z dnia 9 lutego 2010 roku na budowę budynku mieszkalnego wielorodzinnego w G. jak również, że wyraziła zgodę na częściowe wykonanie zadania przez podwykonawców i została jej przedłożona umowa zawarta pomiędzy powodem a pozwaną spółką (...). Jednakże twierdziła, że nie miała wiedzy o przedłużeniu terminu wykonania umowy bowiem, nie otrzymała sporządzonego do tej umowy aneksu nr (...) zawierającego zmianę terminu zakończenia robót. Nadto pozwana powołała się na oświadczenie powoda z dnia 11 stycznia 2012 roku o braku zaległości ze strony spółki (...) co do wynagrodzenia za wykonane roboty.

Po wniesieniu pozwu w piśmie z dnia 14 czerwca 2012 roku powód ograniczył żądanie zapłaty do kwoty 82 677,14 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 58 141,42 złotych od dnia 1 marca 2012 roku oraz 23 951,61 złotych od dnia 12 marca 2012 roku. Wyjaśnił, że spółka (...) po wniesieniu pozwu dokonała na rzecz powoda zapłaty kwoty 20 000 złotych, którą zaliczył na poczet należności wynikającej z faktury VAT nr (...). Poza tym wskazał, że na dochodzoną pozew sumę składają się kwoty 58 141,42 złotych i 23 951, 61 złotych wynikające z faktur VAT oraz kwota 584,11 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od kwoty 20 000 złotych za okres od dnia 12 marca 2012 roku do dnia 1 czerwca 2012 roku.

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w zakresie żądania kwoty 19 415,89 złotych i zwrócił powódce kwotę 971,00 złotych od uiszczonej opłaty sądowej.

Postanowieniem z dnia 16 października 2012 roku postępowanie w stosunku do pozwanej (...) zostało zawieszona na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c.

Ustalenia faktyczne ze wskazaniem dowodów.

W dniu 9 lutego 2010 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (powoływana dalej również jako „pozwana ad. 2”), jako inwestor, zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (powoływana dalej również jako (...)), jako wykonawcą, umowę nr (...) na kompleksową budowę budynku mieszkalnego wielorodzinnego, położonego w G. przy ul. (...). Zgodnie z § 8 ust. 13 umowy wykonawca zobowiązał się do wykonania robót własnymi siłami i przy pomocy podwykonawców, za których działania lub brak działań ponosi pełną odpowiedzialność. Umowy między pozwaną (...) a podwykonawcami musiały być zawarte na piśmie pod rygorem odstąpienia od umowy (§ 8 ust. 16). Pozwana (...) miała obowiązek przedłożenia pozwanej ad. 2 umowy lub innego dokumentu zawartego z podwykonawcami celem zabezpieczenia środków przez pozwaną ad. 2 ze środków przeznaczonych na wykonanie umowy, na wypłatę wynagrodzenia dla podwykonawców lub dostawców (§ 8 ust. 15). Wybór lub zmiana podwykonawcy, a także zmiana uzgodnionego producenta, dostawcy lub rodzaju materiału wymagały pisemnej zgody pozwanej ad. 2 pod rygorem odstąpienia od umowy (§ 8 ust. 17).

W przypadku zlecenia robót podwykonawcom pozwana (...) miała obowiązek dołączyć do każdej faktury wystawionej po zleceniu robót podwykonawcom oświadczenie wszystkich podwykonawców o pełnym rozliczeniu z każdym z podwykonawców. Zamiast oświadczenia podwykonawcy (...) mogła złożyć oświadczenie własne wyjaśniające powody nierozliczenia się z podwykonawcą, przy czym pozwana ad. 2 mogła na piśmie nie uznać takiego oświadczenia. W takim przypadku pozwana ad. 2 był upoważniona do bezpośredniej zapłaty wynagrodzenia za wykonane roboty podwykonawcom.

Stosownie do § 8 ust. 1 umowy inspektorem nadzoru robót wodno – kanalizacyjnych i centralnego ogrzewania, ustanowionym przez inwestora, był W. S.. Obowiązki kierownika budowy ze strony(...)pełnił A. K. (§ 8 ust. 2).

Dowód: - umowa nr (...) z dnia 9 lutego 2010 (k. 206-218).

W dniu 25 października 2010 roku (...) zawarła z powodem T. D. umowę nr (...), której przedmiotem były roboty wchodzące w zakres Inwestycji pod nazwą „Budowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego, podpiwniczonego z instalacjami: kanalizacji sanitarnej, deszczowej, wodociągowej, ciepłej i elektrycznej oraz drogą wewnętrzną i miejscami parkingowymi, zlokalizowanej w G. przy ul. (...)”, realizowanej dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Powód zobowiązał się do wykonania w ramach tej umowy kompletnych wewnętrznych instalacji: wodociągowej z urządzeniami, kanalizacji sanitarnej z urządzeniami, centralnego ogrzewania z urządzeniami, kotłowni z urządzeniami oraz montażu, demontażu, konserwacji instalacji raz urządzeń wodno – kanalizacyjnych placu budowy. Za wykonanie przedmiotu umowy strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie łącznej brutto 267 500,00 złotych (§ 5 st. 1). Zgodnie z § 7 ust. 3 umowy podstawą do wystawienia faktury VAT był protokół odbioru prawidłowo i w całości wykonanego co najmniej jednego elementu robót z podanych w harmonogramie rzeczowo – finansowym, stanowiącym załącznik nr 3 do umowy, podpisany przez kierownika budowy zamawiającego oraz przez kierownika projektu zamawiającego. Rozliczenie fakturami częściowymi było możliwe do 90% wartości wynagrodzenia umownego. W myśl § 7 ust. 5 umowy rozliczenie końcowe umowy odbyć się miało na podstawie faktury końcowej wystawionej po wykonaniu i odbiorze końcowym przedmiotu umowy dokonany zgodnie z zasadą i w terminie określonym w § 8 ust. 1 pkt 1.3. i § 8 ust. 2 umowy, na podstawie protokołu odbioru końcowego przedmiotu umowy (zawierającego rozliczenie formalne i finansowe umowy). Zgodnie z § 7 ust. 6 umowy fakturę końcową powód miał sporządzić i przekazać do potwierdzenia kierownikowi budowy pozwanej (...) w ciągu 7 dni od daty odbioru końcowego. Faktura końcowa miała być sporządzona na podstawie dokumentów uzasadniających przyjęte w rozliczeniu wielkości. Strony ustaliły w § 7 ust. 7 umowy, że załącznikiem do faktur przejściowych i końcowej, warunkującym ich przyjęcie do realizacji – zapłaty przez pozwaną (...), będzie oświadczenie powoda o stanie i terminach zobowiązań płatniczych zamawiającego z tej umowy. Oświadczenie takie, wraz z bieżącym rozliczeniem finansowym w formie zestawienia faktur przyjętych do zapłaty oraz zestawienia zrealizowanych płatności od początku realizacji umowy, miała przygotowywać pozwana(...)" na koniec każdego miesiąca kalendarzowego. Zapłata kwoty z faktur powoda miała następować w terminie 30 dni od daty dostarczenia faktury do siedziby zamawiającego (§ 7 ust. 11).

Strony ustaliły w § 8 ust. 1 pkt 1.3. umowy, że odbiór końcowy przedmiotu umowy przeprowadzony będzie nie wcześniej niż odbiór końcowy inwestycji przez Inwestora. Warunkiem dokonania odbioru robót i przedmiotu umowy od powoda było odebranie ich przez Inwestora (pozwaną ad.2). Odbiór robót i przedmiotu umowy od powoda z naruszeniem warunków opisanych w niniejszym paragrafie skutkować miał nieważnością czynności odbiorowych (§ 8 ust. 2). Pozwana (...)jako zamawiający miała wyznaczyć termin i rozpocząć odbiór częściowy w czasie 9 dni od daty zawiadomienia jej o osiągnięciu przez powoda gotowości do odbioru, zaś odbiór końcowy przedmiotu umowy - w ciągu 25 dni od daty dostarczenia zawiadomienia jej przez powoda o gotowości do przeprowadzenia odbioru końcowego wraz z dokumentami odbiorowymi wymaganymi umową ale nie wcześniej niż po odbiorze końcowym przedmiotu odbioru przez pozwaną ad.2 (§ 8 ust. 4).

Pierwotnie strony ustaliły termin końcowy wykonania umowy na dzień 15 października 2011 roku (§ 4 ust. 1). Aneksem nr (...) z dnia 14 października 2011 r. termin końcowy wykonania przedmiotu umowy został zmieniony na dzień 29 grudnia 2011 roku.

Powyższa umowa została w listopadzie 2010 r. przedstawiona pozwanej ad. 2.

Dowody: - umowa nr (...) z dnia 25 października 2010 roku wraz

z aneksem nr (...) (k. 9 – 17), - pismo z dnia 29 października 2010 roku (k. 105).

Pozwana ad. 2 zaakceptowała powoda jako podwykonawcę robót objętych umową z dnia 9 lutego 2010 roku. Pozwana ad. 2 nie otrzymała ani od powoda ani od pozwanej (...) aneksu nr (...) do umowy z dnia 25 października 2010 roku.

Niesporne.

Powód wykonywał roboty sanitarne objęte umową w okresie od dnia 11 kwietnia 2010 roku do dnia 29 grudnia 2011 roku.

W dniu 13 października 2011 roku powód rozpoczął prace montowania instalacji w węźle cieplnym, które były kontynuowane do dnia 29 grudnia 2011 roku, przy czym w dniu 26 października 2011 roku inspektor nadzoru robót sanitarnych W. S. dokonał odbioru części technologicznej węzła bez automatyki.

W dniu 30 grudnia 2011 roku W. S. potwierdził zakończenie robót sanitarnych. Prace wykonane przez powoda odebrał od kierownika budowy przy udziale powoda.

W dniach 30 lipca 2011 roku, 30 września 2011 roku, 27 października 2011 roku, 30 listopada 2011 roku i 30 stycznia 2012 roku, dokonano odbiorów częściowych robót wykonanych przez powoda w następujących okresach: od kwietnia 2011 roku do 30 lipca 2011 roku, od dnia 1 września 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku, od 1 października 2011 roku do 27 października 2011 roku, od 1 listopada 2011 roku do 30 listopada 2011 roku, od 1 grudnia 2011 roku do 30 grudnia 2011 roku. Zarówno zakres jak i jakość wykonanych robót była zgodna z umową i zapisami w dzienniku budowy. Ze strony pozwanej (...) jako generalnego wykonawcy protokoły podpisywał kierownik projektu R. Ś. bądź kierownik budowy P. Z.. Zakres i wartość wykonanych robót była każdorazowo określona w zestawieniu wartości wykonanych robót w danym okresie rozliczeniowym, stanowiącym załącznik do protokołu odbioru wykonanych robót.

Wobec odbioru powyższych robót powód wystawił pozwanej (...) następujące faktury VAT: (...) z dnia 30 lipca 2011 roku na kwotę 22 504,46 złotych, (...) z dnia 30 września 2011 roku na kwotę 51 411,49 złotych, (...) z dnia 27 października 2011 roku na kwotę 59 891,02 złotych, (...) z dnia 30 listopada 2011 roku na kwotę 21 600,00 złotych, 01/201 z dnia 30 stycznia 2012 roku na kwotę 58 141,42 złotych. Każda faktura została wystawiona na kwotę wartości odebranych robót wynikających z zestawienia wartości wykonanych robót w danym okresie rozliczeniowym. Łączna suma faktur częściowych wystawionych w okresie od dnia 30 lipca 2011 roku do dnia 30 stycznia 2012 roku za roboty wykonane w okresie od kwietnia 2010 roku do 30 grudnia 2011 roku wyniosła 213 548,39 złotych.

Wartość robót wykonanych przez powoda od początku budowy do dnia 30 grudnia 2011 roku wyniosła łącznie 197 729,98 złotych netto.

Wobec zakończenia robót budowlanych i instalacyjnych wykonywanych w ramach zadania objętego umową zawartą pomiędzy pozwaną (...) i pozwaną ad. 2, w dniu 29 grudnia 2012 roku (...) zgłosiła gotowość do odbioru końcowego.

Rozpoczęcie odbioru robót nastąpiło w dniu 3 stycznia 2012 roku i zakończyło się 12 stycznia 2012 roku podpisaniem protokołu odbioru końcowego budynku nr (...) przy ul. (...) w G.. Nie stwierdzono wad ani usterek robót wykonywanych przez powoda. Powód nie uczestniczył w tym odbiorze.

Protokół odbioru końcowego robót pomiędzy powodem a pozwaną (...) został sporządzony w dniu 10 lutego 2012 roku, przy czym czynności odbiorowe rozpoczęły się w dniu 6 stycznia 2012 roku i zakończyły w dniu 12 stycznia 2012 roku. W protokole stwierdzono, że roboty zostały wykonane zgodnie z umową. W imieniu pozwanej (...) roboty odebrał kierownik projektu R. Ś.. Łączną ostateczną wartość wynagrodzenia należną powodowi za odbierany tym protokołem przedmiot umowy nr (...) ustalono na kwotę 267 500,00 złotych brutto. W związku z bezusterkowym odbiorem wszystkich wykonanych przez powoda robót wystawił on pozwanej (...) fakturę VAT nr (...) z dnia 10 lutego 2012 roku na kwotę 53 951,61 złotych, jako pozostałą, dotychczas nie objętą fakturami, wartość wynagrodzenia należnego powodowi za wykonane roboty sanitarne w ramach umowy nr (...).

Dowody: - protokoły odbioru wykonanych robót wraz z zestawieniem ich wartości

(k. 18-20, 122-123, 125-126, 128-129, 131-132, 134-135, 142-143,

145-146, 148-149, 151-152),

- faktury VAT nr (...) (k.20,22,121,124,127,130,133,136,141,144,147, 150),

- dziennik budowy (k. 25-58),

- protokół odbioru końcowego z dnia 10 lutego 2010 r. (k. 21),

- protokół odbioru końcowego budynku nr (...) przy ul. (...)

W. J. w G. wraz z wykazem usterek (k. 67 – 69),

- zeznania świadka W. S. (k. 197), - zeznania świadka M. U. (k. 198 – 199), - przesłuchanie powoda (k. 208 – 209).

Pomimo upływu terminów wymagalności pozwana (...) nie uściła powodowi należności z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 30 stycznia 2012 roku na kwotę 58 141,42 złotych oraz końcowej faktury VAT nr (...) z dnia 10 lutego 2012 roku na kwotę 53 951,61 złotych. W odpowiedzi na monity powoda w sprawie dokonania płatności wynagrodzenia wynikającego z powyższych faktur pozwana (...) wyjaśniła, że nie ma możliwości finansowych zapłacenia ich w najbliższym terminie z uwagi na pogorszenie jej sytuacji, proponując jednocześnie wystąpienie o zapłatę powyższych faktur do pozwanej ad. 2 jako inwestora odpowiadającego solidarnie ze spółką (...).

W piśmie z dnia 18 kwietnia 2012 roku powód wezwał pozwaną (...) do zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr (...).

Dowody: - pismo pozwanej ad. 1 z dnia 19 marca 2012 roku (k. 23),

- wezwanie do zapłaty z dnia 18 kwietnia 2012 roku (k. 24).

W dniu 26 kwietnia 2012 roku pozwana (...) dokonała zapłaty kwoty 10 000 złotych z faktury VAT nr (...).

Niesporne.

W związku z tym, że pozwana (...) nie uściła należności za powyższe faktury powód zwrócił się o zapłatę tych faktur do pozwanej ad. 2 jako odpowiedzialnego solidarnie z „(...)”, jednak wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

Dowody: - pismo powoda z dnia 20 marca 2012 roku wraz z potwierdzeniem

odbioru (k. 63-64, 96), - wezwanie do zapłaty z dnia 30 marca 2012 roku wraz z potwierdzeniem

odbioru (k. 65 – 66).

Powód w dniach 31 marca 2011 roku, 31 maja 2011 roku, 30 czerwca 2011 roku, 29 lipca 2011 roku, 6 września 2011 roku, 4 października 2011 roku, 13 grudnia 2011 roku, 11 stycznia 2011 roku złożył oświadczenia, że w dacie ich wystawienia nie występuje żadna zaległość ze strony (...) w zapłacie wynagrodzenia i w związku z tym powód nie wnosi żadnych roszczeń wobec pozwanej ad. 2 z tytułu wynagrodzenia.

Oświadczenia powoda wraz z fakturami wystawianymi przez (...) przedstawiane były comiesięcznie pozwanej ad. 2. Bez takiego oświadczenia podwykonawców pozwana ad. 2 nie przyjmowała faktur do realizacji. Nadto do niektórych z tych oświadczeń pozwana(...)dołączała zestawienia zobowiązań za wykonane roboty przez podwykonawców z datami ich uregulowania. W ich treści podawano dokonane wpłaty oraz kwotę wynagrodzenia brutto na podstawie

umów zawartych przez podwykonawców z pozwaną (...)Pozwana ad. 2 nie analizowała treści składanych zestawień zobowiązań bowiem jego złożenie nie było wymogiem umowy zawartej między nią a (...)

Zestawienia zobowiązań sporządzane były przez (...)", na ich podstawie powód podpisywał przygotowaną już treść oświadczenia. Ich treść odzwierciedlała stan zrealizowania płatności na dzień daty oświadczenia, natomiast nie odnosiły się do stanu realizacji płatności całości wynagrodzenia umownego z umowy pomiędzy powodem a (...)

Na dzień 11 stycznia 2012 roku wartość prac zrealizowanych przez powoda i odebranych przez (...)", których termin płatności upłynął w tym dniu, wynosił 143 895,33 złote. Na ten dzień pozwana (...) zapłaciła powodowi na poczet zobowiązań wobec powoda kwotę 147 636,63 złotych brutto.

Oświadczenie powoda z dnia 11 stycznia 2012 roku nie obejmowało wszystkich prac ponieważ nie były jeszcze wystawione faktury dotyczące całości prac. Faktury wystawione przed złożeniem oświadczenia w styczniu 2012 roku nie obejmowały całości wynagrodzenia powoda wynikającego z umowy zawartej z pozwaną spółką (...).

Dowody: - zestawienia zobowiązań za wykonane roboty przez powoda wraz z - oświadczeniami powoda (k. 59–62, 103, 175–194),

- zeznania świadków: W. L. (k. 159–160), M.

U. (k 198–199), R. Ś. (k. 206-208), - przesłuchanie stron (k. 208 –210).

Tylko jeden podwykonawca pozwanej (...) poinformował pozwaną ad. 2, że (...) zalega wobec niego z płatnościami. Po zweryfikowaniu tej informacji pozwana ad. 2 wypłaciła należne temu podwykonawcy wynagrodzenie z części wynagrodzenia przeznaczonego dla (...).

Dowody: - pismo (...) z dnia 14 lutego 2012 roku (k. 97),

- pismo pozwanej ad. 2 z dnia 14 lutego 2012 roku wraz z dowodem

doręczenia (k. 98- 99),

- pismo z dnia 25 stycznia 2012 roku (k.100),

- pismo pozwanej ad. 1 z dnia 23 stycznia 2012 roku (k. 101),

- oświadczenia podwykonawców (k. 102, 104),

- zeznania świadka W. L. (k. 159 – 160).

Ocena dowodów.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dowody pisemne, w postaci dokumentów prywatnych, oraz zeznania przesłuchanych w sprawie świadków i stron. W toku postępowania nie ujawniła się jakakolwiek okoliczność wywołująca wątpliwości co do autentyczności tych dowodów bądź prawdziwości zawartych w nich treści. Ponadto prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną

ze stron postępowania, nie ma też podstaw do jej podważenia innymi dowodami, to zaś pozwala na uznanie za ustalone faktów wynikających z tych dokumentów.

Czym innym jest interpretacja treści tych dowodów w celu dokonania oceny, czy zachodzi odpowiedzialność pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w zakresie wynagrodzenia umówionego pomiędzy powodem a (...). Rozważania w tej kwestii zostaną przedstawione niżej.

Przedłożona przez powoda umowa z dnia 25 października 2010 roku obrazowała treść stosunku prawnego łączącego powoda z pozwaną (...), a w powiązaniu z przedłożoną przez stronę pozwaną ad. 2 umową z dnia 9 lutego 2010 roku na wykonanie robót budowlanych dotyczących budynku mieszkalnego wielorodzinnego w G., pozwoliła na ustalenie charakteru prawnego tego stosunku, wzajemnych obowiązków stron w ramach realizacji tej umowy, a w szczególności zakresu robót powoda, również w stosunku do całości robót objętych inwestycją, uzgodnień w sprawie rozliczenia robót, w tym obowiązków (...) w sprawie informowania pozwanej ad. 2 o stanie realizacji zobowiązań wobec podwykonawców pozwanej (...).

Z kolei sama umowa pomiędzy pozwanymi z dnia 9 lutego 2010 roku pozwoliła ustalić przedmiot inwestycji, której dotyczyły roboty powoda i przyjętą procedurę zgłaszania pozwanej ad. 2 podwykonawców przez (...) oraz uzgodnienia w sprawie odpowiedzialności pozwanej ad. 2 za zobowiązania (...) wobec podwykonawców.

W przedmiotowej sprawie niespornym, bowiem przyznanym wprost przez pozwaną ad.2, było, że umowa z dnia 25 października 2010 roku została jej przedstawiona przez drugą pozwaną - spółkę (...) w listopadzie 2010 roku. Pozwana ad. 2 nie zgłosiła sprzeciwu co do tej umowy, co również przyznała wprost w odpowiedzi na pozew.

Za prawdziwe Sąd Okręgowy uznał twierdzenia pozwanej ad. 2, że ani powód ani pozwana spółka (...) nie przedłożyli jej aneksu do zawartej między nimi umowy zawierającego zmianę terminu zakończenia robót. Powód wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. w żaden sposób nie wykazał, ani nawet nie twierdził, że aneks ten został tej pozwanej dostarczony.

Mimo to, przeprowadzona ocena dowodów pozwoliła na przyjęcie, że pozwana ad. 2 miała wiedzę o wykonywaniu przez powoda robót po zakończeniu terminu wynikającego z pierwotnej umowy z (...), a przynajmniej mogła z dostępnych jej dowodów taką wiedzę posiadać. W szczególności fakt i sposób wykonywania przez powoda prac oraz okres ich wykonywania wynika z dziennika budowy, a więc dokumentu dostępnego pozwanej ad. 2 jako inwestora. Świadczą o tym wpisy dokonane w dniach 13, 26, 27 października 2011 roku oraz 29 i 30 grudnia 2011 roku. Wynika z nich, że w dniu 13 października 2011 roku nastąpiło rozpoczęcie prac w zakresie montowania instalacji w węźle cieplnym, w dniu 26 października 2011 roku nastąpił odbiór części technologicznej węzła bez automatyki przez inspektora robót sanitarnych W. S., a prace były kontynuowane aż do dnia 30 grudnia 2011 roku, kiedy to W. S. stwierdził zakończenie robót sanitarnych. Z treści tego dokumentu, będącego dokumentem urzędowym, wynika więc, że powód zakończył wykonywanie prac objętych umową, którą przedłożono pozwanej ad. 2, w dniu 30 grudnia 2011 roku.

Świadczą też o tym dowody w postaci protokołów odbiorów częściowych wykonanych robót za okres od 1 października 2011 roku do 27 października 2011 roku, od 1 listopada 2011 roku do 30 listopada 2011 roku, od 1 grudnia 2011 roku do 30 grudnia 2011 roku, jak również protokół odbioru końcowego sporządzonego w dniu 10 lutego 2012 roku. Wykonanie tych prac było każdorazowo potwierdzane podpisem upoważnionego przedstawiciela strony pozwanej (...) R. Ś.. Wprawdzie pozwana ad. 2 nie uczestniczyła w odbiorach pomiędzy powodem a (...) jednak fakt dokonania przez nią odbioru dopiero w dniu 12 stycznia 2012 roku, również w zakresie robót sanitarnych, nie mógł pozostawiać wątpliwości co do tego, czy powód wykonywał prace po dniu 15 października 2011 roku, a więc terminie wynikającym z pierwotnej umowy pomiędzy powodem a (...). Nie trzeba wiedzy specjalnej by stwierdzić, że roboty powierzone powodowi należą do prac wykończeniowych w zakresie inwestycji budynkowych.

O wykonywaniu robót przez powoda do końca grudnia 2011 roku zeznali też świadkowie, zaś w szczególności inspektor robót sanitarnych W. S.. Inspektor nadzoru robót reprezentował na budowie pozwaną ad. 2 (k. 197). Należy dodać, że żaden z zawioskowanych przez obie strony świadków nie zaprzeczył temu faktowi. Pomiędzy stronami nie było sporu co do treści oświadczeń przedstawianych pozwanej ad. 2 przez (...), a podpisanych przez powoda w sprawie rozliczeń z powodem jako podwykonawcą. Pozwanej ad. 2 zostały doręczone oświadczenia powoda z dnia 4 listopada 2011 roku, 13 grudnia 2011 roku oraz z dnia 11 stycznia 2012 roku, wobec tego także i to wskazuje, że praca powoda miała miejsce po pierwotnie uzgodnionym z (...) terminie umownym zakończenia prac i o tym fakcie wiedziała pozwana

ad.2. Również w sprawie interpretacji powołanych oświadczeń w celu oceny prawnej roszczenia powoda rozważania zostaną przedstawione niżej.

Jak widać, twierdzenia pozwanej ad. 2 o braku wiedzy na temat wykonywania przez powoda robót po dniu 15 października 2011 roku pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Twierdzenia reprezentanta pozwanej ad. 2 K. N. o braku wiedzy o wykonywaniu robót przez powoda nie są wiarygodne. Była już mowa o treści dziennika budowy, do którego pozwana, jako inwestor, miała nieograniczony dostęp. Protokół odbioru końcowego dokonany przez pozwaną ad.2 z dnia 12 stycznia 2012 roku stwierdza wykonanie robót sanitarnych, a więc wykonanych przez powoda. Oświadczenia powoda w sprawie stanu realizacji należności pozwanej (...) wraz z zestawieniami, z których co najmniej niektóra pozwana ad. 2 otrzymała, również nie pozostawiały wątpliwości, że powód kontynuuje prace po terminie pierwotnie uzgodnionym w umowie z (...). Skutki w zakresie podstawy prawnej roszczenia w związku z tymi ustaleniami zostaną omówione niżej.

Należy dodać, że omawiane oświadczenia, wraz z zestawieniami zobowiązań za wykonane przez podwykonawcę roboty, pozwoliły na poczynienie ustaleń nie tylko co do wiedzy pozwanej ad. 2 na temat wykonywania robót przez powoda ale także płatności jakie powód otrzymał od pozwanej (...) i jej zaległości wobec powoda, a także braku wykonania przez powoda na dzień 15 października 2011 roku wszystkich prac objętych zaakceptowaną przez pozwaną ad. 2 umową nr (...). W tym kontekście, na podstawie zeznań świadków W. L., R. Ś. a przede wszystkim M. U. należało wnioskować, że oświadczenia składane przez podwykonawców, w tym powoda, stanowiły podstawę ustalenia stanu rozliczenia umowy z (...) na dzień złożenia tego oświadczenia. Zestawienie treści wszystkich oświadczeń pozwalało wnioskować, że w chwili złożenia ostatniego z nich powodowi nie zostało wypłacone umówione wynagrodzenie ryczałtowe.

Dodatkowo, z treści zestawienia zobowiązań na dzień 11 stycznia 2012 roku wynika, że pozwana ad. 1 zapłaciła powodowi tytułem swoich zobowiązań kwotę 147 636,63 złotych brutto, z tytułu faktur VAT nr (...), podczas gdy wartość umowy określona została na kwotę 267 500,00 złotych brutto. Wprawdzie przedstawiciel pozwanej ad 2 K. N. zeznała, że nie było obowiązku składania wraz oświadczeniami podwykonawców żadnych dodatkowych dokumentów, jednak istnieją na niektórych z zestawień adnotacje o ich odbiorze przez pozwaną ad. 2 (k. 178, 182). Należy dodać, że świadek W. L. (pracownik pozwanej ad.2) zeznał, że zestawienia takie były składane pozwanej ad.2 wraz z oświadczeniami (k. 160). W związku z powyższym nie można podważyć zeznań świadków R. Ś. i M. U., że inwestorowi (pозwanej ad.2) oprócz oświadczeń podwykonawców doręczane były także zestawienia zobowiązań. Należy dodać, że nawet gdyby faktycznie pozwana ad 2 nie otrzymała zestawień, o których mowa wyżej, to jej twierdzenie, że oświadczenie z dnia 11 stycznia 2012 roku stanowiło o całkowitym rozliczeniu wynagrodzeniu powoda przez (...) nie wytrzymuje krytyki, bowiem wystarczy zauważyć, że jego treść jest identyczna jak wszystkich poprzednich oświadczeń, a przecież żadne z nich nie stanowiło, że pomiędzy powodem a (...) nastąpiło ostateczne rozliczenie umowy.

Znajdujące się w aktach sprawy faktury VAT nr (...) wraz z protokołami częściowymi odbioru robót za poszczególne okresy rozliczeniowe i zestawieniami wartości prac obrazują zakres i wartość wykonanych w ramach inwestycji przez powoda robót sanitarnych. Analiza dokumentów wskazanych powyżej w zestawieniu zeznaniami świadka M. U. prowadzi do wniosku, że na dzień odbioru końcowego robót dotychczas wystawione przez powoda pozwanej ad. 1 faktury nie obejmowały całości wynagrodzenia umownego. Łączna wartość robót wykonanych przez powoda od początku budowy do dnia 30 grudnia 2011 roku wyniosła 143 895,33 złotych brutto, przy wartości całości robót według umowy określonej na kwotę 250 000,00 złotych netto. Powyższe szczególnie wynika z treści protokołu częściowego robót z dnia 30 stycznia 2012 roku i załączonego wraz z nim zestawienia wartości wykonanych robót. Wobec tego całość robót wykonanych przez powoda została rozliczona dopiero fakturą VAT nr (...) z dnia 10 lutego 2012 roku opiewającą na kwotę wynagrodzenia dotychczas nie objętą fakturami wystawianymi na rzecz pozwanej ad. 1. Trzeba dodać, że pozwana ad. 2 nie kwestionowała wysokości należnego powodowi wynagrodzenia, a jedynie swoją odpowiedzialność w zakresie tej jego części, której powód nie otrzymał od (...).

Ustalenia faktyczne zostały dokonane z uwzględnieniem również dowodu z przesłuchania stron. Powód wyjaśnił kwestię późnego w stosunku do zakończenia robót sporządzenia protokołu tych robót, co związane było z

nieobecnością R. Ś., bez którego odbiór nie mógł zostać stwierdzony protokołem. Zeznanie to było zgodne z zeznaniem R. Ś.. Nie było podstaw do podważenia prawdziwości faktów podawanych przez powoda i wymienionego świadka.

Jeśli chodzi o dowód z przesłuchania pozwanej ad. 2 to zasługiwało na wiarę twierdzenie, że nie dostarczono pozwanej aneksu do umowy pomiędzy powodem a (...). Jak już była mowa, nie można było uznać za wiarygodne twierdzeń, że pozwana ad. 2 nie miała wiedzy o czasie wykonywania przez powoda prac sanitarnych. Należy zaznaczyć, że chodzi tu o istnienie możliwości stwierdzenia, że powód wykonywał roboty w okresie po 15 października 2011. Należy powołać, bez ponownego przytaczania, przedstawioną wyżej ocenę innych dowodów na tą okoliczność. Trzeba dodać, że pozwana nie wykazała, ani nawet nie twierdziła, że sprzeciwiała się kontynuacji robót przez powoda po 15 października 2011. Roboty te przyjmował inspektor nadzoru reprezentujący pozwaną ad. 2 W. S., nadto pozwana jako inwestor dokonała odbioru końcowego tych robót.

Ocena prawna.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 647¹ § 5 k.c. wskazując, że pozwane ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy zawartej pomiędzy nim a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w dniu 25 października 2010 roku.

Jeśli chodzi o charakter prawny tej umowy to powołania wymaga przepis art. 647 k.c., zgodnie z którym przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, inwestor zaś zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Wskazany przepis zawiera cały katalog pojęć z ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane. W świetle art. 3 tej ustawy chodzi o przedsięwzięcia większych rozmiarów, zindywidualizowanych właściwościach, zarówno fizycznych, jak i użytkowych, a zwykle, poza nielicznymi wyjątkami, towarzyszy temu wymóg projektowania i zinstytucjonalizowany nadzór (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 roku, II CKN 653/97).

Wykonanie obiektu może dzielić się na poszczególne fazy, których zamknięcie będzie stanowiło zobowiązanie jednego bądź wielu wykonawców, na podstawie jednej lub wielu oddzielnych umów. Wobec tego pojęcie umowy o roboty budowlane należy rozumieć szeroko, na co wskazują również przepisy art. 647¹ k.c.

O uznaniu danego stosunku prawnego za umowę o roboty budowlane decydować powinna ocena jego przedmiotu jako przedsięwzięcia o znacznych rozmiarach, właściwościach fizycznych i użytkowych dających się zindywidualizować, a przede wszystkim spełnienie wymogów zawartych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 - Prawo budowlane, polegających m.in. na występowaniu szczególnych uczestników procesu inwestycyjnego oraz obowiązku nadzoru inwestycyjnego. Z umową o roboty budowlane mamy do czynienia także wówczas, gdy rezultatem tych robót nie musi być cały obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Zauważyć bowiem należy, że charakter prawny umów o podwykonawstwo jest zależny od przedmiotu świadczenia wykonawcy. Jeżeli stanowi go obiekt budowlany, umowa z podwykonawcą spełnia warunki umowy o roboty budowlane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2004 roku, II CK 477/03). Istotny jest tutaj rezultat świadczenia podwykonawcy, jako dotyczącego składnika obiektu stanowiącego przedmiot świadczenia wykonawcy w ramach umowy o roboty budowlane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2008 roku, I CSK 106/08).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że zobowiązanie powoda określone w umowie z dnia 25 października 2010 roku polegało na wykonaniu prac stanowiących zakres integralny dla budowy obiektu w rozumieniu Prawa budowlanego i to takich, bez których nie można byłoby mówić o zakończeniu inwestycji. Obejmowało całość prac branży sanitarnej, zwłaszcza wewnątrz budynku. Nie ma wątpliwości, że była to umowa o roboty budowlane (nie jest trafny pogląd K. Zagrobelnego w: E. Gniewek [red.] Kodeks cywilny. Komentarz, Beck 2006, s. 1063, że umowa z podwykonawcą nie jest umową o roboty budowlane. Rzecz jasna może być umową o dzieło, ale nie wtedy, gdy obejmuje tak szeroki zakres robót, że bez niego nie można byłoby mówić o inwestycji budowlanej).

Ponieważ powód był podwykonawcą pozwanej (...) a pozwał również inwestora, który wyraził zgodę na umowę pomiędzy powodem a (...), to podstawę prawną roszczenia powoda w stosunku do pozwanej ad. 2 stanowią przepisy art. 647⁽⁽¹⁾⁾ § 2 i 5 k.c. w zw. z art. 647 k.c. Ich brzmienie stanowi wyraz dążenia ustawodawcy do zabezpieczenia interesu podwykonawcy, któremu służy prawo do otrzymania wynagrodzenia za wykonane roboty, w sytuacji gdy jego bezpośredni kontrahent okaże się nierzetelny, a przy tym wynagrodzenie tego kontrahenta zależy od decyzji inwestora. Przepis art. 647⁽⁽¹⁾⁾ § 5 k.c. wprowadza ustawową odpowiedzialność za cudzy dług. Inwestor zostaje obciążony odpowiedzialnością za realizację umowy, której nie jest stroną. Przewidziana w tym przepisie odpowiedzialność jest odpowiedzialnością solidarną z art. 366 k.c.

Zgodnie z art. 647¹ § 2 k.c. do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą wymagana jest zgoda inwestora. Jeżeli inwestor w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy.

W odniesieniu do samej formy wyrażenia tej zgody za ugruntowane należy uznać stanowisko, że może być ona udzielona w każdy sposób, który dostatecznie ją uzewnętrznia (art. 60 k.c.). Jednocześnie podkreślenia wymaga, że określony w art. 647¹ § 2 k.c. wymóg przedstawienia inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z odpowiednią dokumentacją odnosi się wyłącznie do przypisania milczeniu inwestora określonego w tym przepisie znaczenia, to jest znaczenia zgody na zawarcie umowy przez kontrahenta inwestora z podwykonawcą. W związku z powyższym, mimo że zgodnie z art. 647¹ § 4 k.c. umowa pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności, to co do zgody inwestora na jej zawarcie wyłączone jest stosowanie normy z art. 63 § 2 k.c. (zob. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 roku, III CZP 6/08).

Wyjaśnić tu należy, że zgoda inwestora jest skuteczna, gdy dotyczy konkretnej umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy w zakresie wypłaty wynagrodzenia dalszemu podwykonawcy, są im znane, albo z którymi mieli możliwość zapoznania się. Inwestor nie musi znać treści całej tej umowy lub jej projektu, a nadto znajomość istotnych postanowień umowy decydujących o zakresie jego odpowiedzialności nie musi pochodzić od wykonawcy lub podwykonawcy, może mieć dowolne źródło i nie musi być ukierunkowana na wyrażenie zgody na zawarcie umowy podwykonawczej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2010 roku, II CSK 210/10). „Czynna zgoda inwestora, wyrażona również konkludentnie, na zawarcie umowy z podwykonawcą, będzie mogła być uznana za skuteczną wówczas, jeżeli osoby te ma on wiedzę o istotnych elementach tej umowy, tzn. o przedmiocie prac, jakie ma wykonać podwykonawca oraz o przysługującym mu wynagrodzeniu. Te elementy kreują zakres jego solidarnej odpowiedzialności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17.12.2009 roku, I ACa 874/09).

Pozwana ad. 2 nie negocjowała, że wyraziła zgodę na zawarcie umowy pomiędzy powodem a (...). Przyznała, że umowę tą otrzymała. Podniosła natomiast, że nie miała wiedzy o przedłużeniu terminu wykonania robót przez powoda. W związku z powyższym powstaje pytanie, znajomość jakich elementów umowy pomiędzy powodem a pozwaną (...) pozwala uznać zgodę pozwanej ad. 2 jako inwestora na zawarcie tej umowy, za przesądzającą o jej odpowiedzialności wobec powoda solidarnie z (...) w zakresie kwot żądanych pozwem.

W świetle art. 647⁽⁽¹⁾⁾ § 1 i 2 k.c., inwestor powinien znać zakres robót powierzonych podwykonawcy. W orzecznictwie zwraca się uwagę, że inwestor powinien znać postanowienia decydujące o zakresie jego solidarnej odpowiedzialności z wykonawcą wobec podwykonawcy (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 roku, VI ACa 690/11). Niewątpliwie takim postanowieniem jest wysokość wynagrodzenia umówionego w umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą i zasad jego płatności. Nie ma natomiast znaczenia dla zakresu odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy uzgodnienie terminu zakończenia robót pomiędzy podwykonawcą a wykonawcą. W niniejszej sprawie pozwana ad. 2 nie podnosiła żadnych przesłanek wyłączenia jej odpowiedzialności z uwagi na przekroczenie przez powoda terminu uzgodnionego z (...) w umowie przedstawionej pozwanej ad. 2, natomiast z treści

tej umowy nie sposób stwierdzić, że powstałyby wówczas po jej stronie zarzuty, które mogłyby być powoływane jako służące wspólnie wszystkim dłużnikom solidarnym (art. 375 § 2 k.c.).

Zgoda pozwanej ad. 2 na zawarcie przez (...) umowy z powodem została zawarta w sposób czynny. Wyrażenie zgody przez inwestora w ten sposób może przybrać różne formy, a więc może nastąpić wyraźnie – pisemnie lub ustnie, albo przez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011, III CSK 152/10). Pozwana ad 2 akceptowała udział powoda w robotach stanowiących proces inwestycyjny, który realizowała, odbierała też oświadczenia powoda w sprawie biegu rozliczeń jego robót, jej inspektor nadzoru odbierał roboty powoda.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że pozwana ad 2 nie może wiązać uchylecia jej odpowiedzialności z niezajomością uzgodnionego pomiędzy powodem a (...) nowego terminu zakończenia robót powoda również z tego względu, że miała, a przynajmniej mogła mieć wiedzę na temat wysokości wypłacanego przez (...) wynagrodzenia powodowi. Pozwana otrzymała chociażby niektóre zestawienia płatności otrzymanych przez powoda, z odniesieniem do całości wynagrodzenia ryczałtowego, którego wysokość znała. Wiedziała więc, a przynajmniej mogła wiedzieć, że powód nie otrzymał całości wynagrodzenia.

Pozwana ad 2 nie może przypisywać sobie braku odpowiedzialności wobec powoda ze względu na brak w treści jej umowy z (...) nałożenia na tego wykonawcę obowiązku składania zestawień dokonanych wypłat na rzecz wykonawcy. Skoro pozwana zmierzała do uzyskania pewności, że (...) rozliczył się z podwykonawcami, to powinna była przedstawić wykonawcy takie wymagania co do złożenia dowodów dokonania tych rozliczeń, z których wynikałaby wielkość zaspokojonych zobowiązań i pozostałych do zaspokojenia. Pozwana otrzymała część zestawień zawierających szczegóły rozliczeń i pozwalających stwierdzić, jaka część zobowiązania wobec powoda nie została spełniona, jej więc decyzją było zaniechanie żądania takich zestawień do każdej płatności na rzecz (...). Nie ma żadnych podstaw do obciążania powoda skutkami tej decyzji.

Warto dodać, że żadne z oświadczeń powoda, które zostały przedłożone pozwanej ad. 2 przez (...) nie świadczyło o tym, że otrzymał on całość należnego mu wynagrodzenia. Była już mowa, że wszystkie jego oświadczenia są jednobrzmiące. Nie było tedy przesłanek, by którekolwiek z nich uważać za świadczące o rozliczeniu robót powoda w całości. Przesądzały one tylko o tym, że na dzień ich wystawienia nie występują żadne zaległości po stronie (...) w zakresie realizacji faktur wystawionych do tego dnia.

Nie ma wątpliwości, że powód nie otrzymał całości wynagrodzenia uzgodnionego w umowie z (...). Skoro pozwana ad. 2 wyraziła zgodę na jego podwykonawstwo, to jej odpowiedzialność na podstawie art. 647⁽⁽¹⁾⁾ § 5 k.c. dotyczy również tej części, której powód dotąd nie otrzymał. Pozwana nie może uchylić się od tej odpowiedzialności, bowiem zaprzeczaloby to istocie jej zobowiązania na podstawie art. 647⁽⁽¹⁾⁾ § 5 k.c., jako dłużnika solidarnego.

Pozwana nie wykazała, ani nawet nie stwierdziła, że zaspokoiła to zobowiązanie, albo że z jakiejś podstawy ono wygasło. Strony nie kwestionowały wysokości należnego powodowi wynagrodzenia zgodnie z umową pomiędzy nim a (...) i wysokości istniejących w chwili wniesienia pozwu zaległości wyrażonych żądaniem pozwu. W świetle regulacji z art. 647⁽⁽¹⁾⁾ § 5 k.c. odpowiedzialność pozwanej ad. 2 odpowiada odpowiedzialności umownej pozwanej (...). Powód wystawił faktury zgodnie z procedurą wynikającą z § 7 umowy zawartej przez niego z (...), niezwłocznie po sporządzeniu protokołu odbioru końcowego na podstawie tej umowy.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało uznać roszczenie powoda za zasadne. Ponieważ w toku rozprawy powód cofnął częściowo pozew po wpłacie przez pozwaną (...) kwoty 20.000 złotych i zaliczeniu części tej wpłaty na poczet odsetek ustawowych żądanych przez powoda od kwot żądania pozwu, to w zakresie tego cofnięcia nastąpiło umorzenie postępowania postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2012 roku. Z kwoty podtrzymanej przez powoda w piśmie stanowiącym ograniczenie powództwa zawyżona została kwota odsetek obliczona od wysokości wpłaty dokonanej przez (...) w dniu 1 czerwca 2012 roku, a więc kwoty 20.000 złotych. Wpłata ta została zaliczona na poczet kwoty z faktury nr (...) natomiast powód wskazał nienależycie datę wymagalności kwoty z tej faktury. Zgodnie z § 7 pkt 11

umowy pomiędzy powodem a (...) termin zapłaty kwot z faktur powoda wynosił 30 dni od daty ich dostarczenia, przy czym o ile przypadał on w dniach od piątku do poniedziałku, to ulegał przedłużeniu do wtorku. Faktura nr (...) została dostarczona pozwanej (...) w dniu 13 lutego 2012 roku (k. 22), toteż 30 dniowy termin upłynął w dniu 14 marca 2012 roku (luty w 2012 roku liczył 29 dni) i przypadał w środę. W związku z powyższym odsetki od tej faktury należą się od 15 marca 2012 roku. Od kwoty 20.000 złotych odsetki za okres od dnia 15 marca 2012 roku do dnia 1 czerwca 2012 roku (data zapłaty tej kwoty) stanowią kwotę 562,74 złotych, zatem tą kwotę należało doliczyć do wysokości pozostałej do zapłaty należności z wymienionych wyżej faktur. Od doliczonej kwoty powódka nie zażądała odsetek. Suma kwot pozostałych do zapłaty: 58.141,42 złotych i 23.951,61 złotych oraz kwoty 562,74 złotych wynosi kwotę 82.655,77 złotych, która stanowi zobowiązanie podlegające zasądzeniu. Jak już była mowa, odsetki od kwoty 23.951,61 złotych należą się od dnia 15 marca 2012 roku, z kolei odsetki od kwoty 58.141,42 złotych, z faktury nr (...), należą się od dnia 7 marca 2012 roku, bowiem faktura ta została doręczona (...) w dniu 1 lutego 2012 roku (k. 20), toteż termin 30 dniowy od tej daty upływał w dniu 2 marca 2012 roku, natomiast ponieważ był to piątek, to zgodnie z § 7 pkt 11 umowy pomiędzy powodem a (...) ulegał przedłużeniu do wtorku a więc do dnia 6 marca 2012 roku.

Powód, mimo oddalenia pozwu w minimalnej części (w zakresie mniejszym niż 1 promil) wygrał proces w całości, w tym w zakresie kwoty objętej cofnięciem pozwu, bowiem zapłata tej kwoty nastąpiła już po jego wniesieniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 roku, IV CZ 111/10). Ponieważ cofnięcie nastąpiło przed nadaniem biegu powództwu należało uwzględnić, że powodowi zarządzono zwrot opłaty sądowej w kwocie 971 złotych. Pozostałe koszty powoda to opłata sądowa w zakresie potrzymanej części żądania – 4.134 złotych oraz wynagrodzenie radcowskie pełnomocnika powoda z kwotą opłaty skarbowej od udzielonego mu pełnomocnictwa – 3.617 złotych. Suma tych kwot stanowi kwotę 7.751 złotych.